

Městský ústav sociálních služeb Klášterec nad Ohří

2021

NÁŠ DOMOV

Po roce a půl jsme se opět
vrátili k „běžnému“ životu....

Výlety, muzika
i tanec....

V ZAJETÍ PROTI EPIDEMICKÝCH OPATŘENÍ.....

Když na jaře roku 2020 propukla první vlna virového onemocnění COVIDU 19, nikdo jsme netušili, co nás čeká a jak nakažlivý a smrtící tento vir bude. Šili jsme roušky, nic jiného jsme neměli, a náš Domov se i s personálem na nějakou dobu veřejnosti úplně uzavřel. Následně bylo nařízeno používat respirátory a dezinfikovat vše, co je jen možné. Rodiny našich klientů nemohly navštěvovat své blízké a všichni jsme se museli nějak vyrovnat s tím, že raketově se šířící epidemie zabíjela nejen u nás, ale po celém světě. S napětím jsme dnes a denně sledovali aktuální zpravodajství, které se hemžilo jen samými příkazy a zákazy. Lidé byli vyděšení, jelikož tato katastrofa všechny zaskočila naprosto nepřipravené a vlády celého světa byly postaveny před mnoho nečekaných problémů. Všichni s napětím čekali, kdy vědci oznámí, že už mají první vakcínu. Přišlo jaro 2021 a my jsme s našimi klienty úspěšně absolvovali očekávané očkování a do léta se situace natolik uklidnila, že

jsme se mohli vrátit k téměř běžnému životu. Vyrazili jsme opět na výlety nebo se jinak společensky setkávali. Ještě jsme však boj s touto nákazou nevyhráli. Užili jsme si opravdu dlouhé období odříkání všeho, co jsme měli tak rádi, co jsme doposud považovali za samozřejmost a tou je svoboda. Naši klienti strádali dlouhou dobu v osamocení a oporou jim byl v těžkých časech pouze personál, telefon a sociální síť. S příchodem podzimu a zimy, jsme opět ve střehu, počty nakažených stoupají, a my všichni jen stále doufáme, že to bude právě vysoká proočkovanost obyvatel, která situaci vyřeší. Bylo to velmi těžké období pro všechny, a především pro ty, kteří někoho ztratili. Pojdme společně vzpomenout na všechny oběti této katastrofy, která postihla celý svět a pojdme čelit této hrozbě tím, že budeme jeden k druhému ohleduplní, budeme dodržovat potřebná opatření a budeme se pravidelně očkovat. Prozatím jinou cestu nemáme, a nic není horší než nečinnost.

Myslím, že si mohu dovolit tvrdit, že všichni v našem Domově si přejeme opět užívat života plnými doušky, bavit se a sportovat, tancovat a zpívat, navštěvovat přátele, společně prožívat šťastné chvíle našeho života a cítit svobodu jako jistotu, o kterou se lze opřít. Proto je tak důležité mít jeden druhého. Tak jako se na rok a půl téměř život zastavil, stejně tak se zastavilo pravidelné vydávání našeho časopisu „Náš Domov“. Doufám, že tomu tak bylo poprvé a naposled, a že nyní bude vždy možná nějaká ta společná aktivita, byť třeba i částečně omezená, kterou si s radostí užijeme, a o kterou se opět společně podělíme v našem časopise. Přeji všem pevné zdraví.

Ivona Koudelková
NÁŠ DOMOV

KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ A JEHO OKOLÍ 10.díl

Osobnosti našeho města

Jan Mikoláš Weber

Narodil se roku 1734 v dolním Alsasku. Navštěvoval latinskou školu a u svého otce se učil lesnickému řemeslu. V roce 1779 byl jmenován lesmistrem. Hrabě František Josef Thun se s Weberem osobně seznámil roku 1782 na svých cestách a vyzval jej, aby ho následoval do Čech jako jeho vrchní lesmistr. Weber přijel a zaujal místo vrchního úředníka thunského panství v Klášterci. V zemědělství zaváděl pěstování nových plodin, zakládal školky ušlechtilých ovocných stromů, pozornost věnoval chovu ovcí a regulovanému pěstování lesů. Nesmrtelný pomník však po sobě zanechal založením porcelánky. Když byl roku 1788 nečekaně propuštěn z hraběcích služeb, obrátil svou pozornost tímto směrem. Po mnoha pokusech s výrobou porcelánu, do nichž vložil prakticky všechn svůj majetek, založil podnik,

který roku 1794 začal pravidelně vyrábět porcelán. Značně zadlužen musel podnik pronajímat. Pak byl znovu povolán do hraběcích služeb, ale po smrti svého přítele, starého hraběte Thuna, byl roku 1800 opět propuštěn. Zatrpklý zažitými zkušenostmi odešel zpátky do svého rodného Alsaska.

Weberův dům je jedním z pozůstatků thunovské klášterecké porcelánky založené v roce 1794. Nachází se na kraji starého města u silnice I/13 u kruhového objezdu. Přímo u něho a zároveň kousek od Weberova domu je dodnes zachované torzo nejstarší pece postavené již v roce 1794. Prázdné interiéry Weberova domu plánuje město proměnit v městské muzeum.

František Xaver Petran

Narodil se v roce 1757 v Děčíně. Do Klášterce přišel roku 1784 a v roce 1796 byl jmenován zdejším farářem. Založil farní kroniku, navíc si vedl podrobný deník, v němž je zachycena řada zajímavých momentů ze života města. Petran byl podle všeho nejen vzdělaný, ale i zámožný muž. Dobročinnost byla běžnou součástí jeho života. Weberovi v tisni několikrát půjčil na jeho podnikání s porcelánem a jeho dlužníkem bylo i panství. Známá byla Petranova podpora školství a výchovy mládeže, za tuto činnost obdržel od biskupské konsistoře roku 1810 pochvalný dekret. Ve své závěti odkázal mimo jiné i 7150 zlatých pro nadaci chudobince v Klášterci. Založil farní knihovnu, na jejíž doplňování odkázal 2100 zlatých. Teprve nedávno znovuobjevenou skutečností ze života faráře Petrana je fakt, že byl členem vídeňské zednářské lóže a jako takový poskytl Wolfgangu Amadeu Mozartovi básnický text ke kantátě

(oslavná hudební skladba)
“Zednářská radost“.

Karel Venier

Narodil se roku 1812 ve Starých Horách u Českého Brodu. Absolvoval Polytechnický institut v Praze, kde studoval obory geometrie, stereometrie, trigonometrie, statika, mechanika, vodní a silniční stavitelství. Z osobního zájmu se ještě vyučil hodinářství. O jeho působení na Thunském panství v Žehušicích se nedochovaly doklady. Do Klášterce přišel jako pokladník Thunské porcelánky, vzal si dceru kláštereckého zednického mistra a měl 12 dětí. Venier byl roku 1848 pověřen vedením porcelánky a vypracoval plán ozdravení továrny. Zmodernizoval přípravu porcelánové hmoty, která doposud nebyla zcela kvalitní. Nakonec po dlouhé usilovné práci na modernizaci továrny, začal získávat na různých výstavách plno ocenění

(Mnichov, Paříž, Cheb, Vídeň). Za období svého řízení porcelánky Karel Venier dovedl její výrobu k jednomu z vrcholů nejen po technické, ale i umělecko řemeslné stránce.

Josef Anger

Tento muž se od předchozích liší tím, že dokázal uplatnit své schopnosti v cizině. Narodil se roku 1823 v Útočišti, jako syn chudého nádeníka. Od svých sedmi let pracoval jako pasák u sedláka Weissbacha v Černýši, takže téměř nepoznal, co je to školní docházka. Roku 1839 odešel do Prahy, kde se vyučil zámečnickem a pak se vydal do Vídně, kde pracoval jako tovaryš v dílně mistra Josefa Bernta. Když si našetřil nějaké peníze, vydal se do Ameriky. V New Yorku nabyl dalších znalostí ve známé továrně na šicí stroje Winter a spolu s dalšími dělníky založil spořitelní spolek, který zakoupil pozemky, kde pak vzniklo jím spoluzaložené sídliště Karlstadt. Podařilo se mu s jeho společníkem vylepšit dosavadní šicí stroj a založil továrnu na

jeho výrobu, která dobře prosperovala. Jeho společník ho však zpronevěrou přivedl na mizinu, k tomu ho ještě postihlo těžké onemocnění. Po překonání těžkostí začal znovu s jedním dělníkem v pronajaté dílně, podařilo se mu zjednodušit šicí stroj natolik, že to bylo považováno za vynález a stroj nesl jeho jméno. Na výstavě jeho stroj dostal první cenu. V roce 1864 se vrátil do Vídně a založil továrnu na šicí stroje a slévárnu železa. Anger nezapomněl ani na svou rodnou ves. Založil nadaci 2000 zlatých, z jejichž úroků se každoročně o Vánocích pořizovalo ošacení pro Chudé školní děti v Útočišti. Zemřel roku 1882.

FAUNA A FLÓRA

Mořské prasátko

Kandidátem na jednoho z nejodpornějších žijících živočichů je určitě mořské prasátko. Jeho pojmenování je relativně něžné, nicméně jeho vzezření je opravdu zvláštní. Mořské prasátko přitom bylo objeveno až velice nedávno. V případě, že se cítí mořské prasátko v ohrožení, vyvrhne na útočníka část svých vnitřních orgánů, které nepříteli oblepí a v mnoha případech ho dokonce zabijí. Sumýši přitom absencí části vnitřních orgánů nijak závažně netrpí, protože mu velice brzy dorostou nové orgány.

Pipa americká

Druh žáby, která žije v Amazonii. Tělo žáby je extrémně ploché a jejich rozmnožovací rituál je opravdu něco. Sameček a samička plavou okolo sebe, samička uvolňuje vajíčka, která sameček chytá a tlačí na samiččin hřbet, a přitom je oplodňuje. Samička tak nosí své děti na zádech, dokud se nevylíhnou.

Vodní dráček

Axolotl mexický je obojživelník, který se vyskytuje v mexických jezerech. Celý život tráví pod vodou a má úžasnou schopnost regenerace. Když se mu něco stane, je schopný obnovit si srdce, končetinu, ledviny. Dožívá se dvaceti let a dorůstá délky až 35 cm.

Sliznatá ryba

Je druh ryby, která obývá vody u Austrálie a Tasmánie. Žije v hloubce 600 až 1200 m, kde je

úplně jiný tlak, než kdekoli jinde a tělo ryby je rosolovitého povrchu, který je jen o něco málo hustší než voda. Neplýtvá energií na plavání a živí se tím, co jí moře přinese pod "nos".

Rypoš lysý

Má hned několik přezdívek, písečné štěně, či pouštní krysokrtek jsou jen dvě z nich. Jejich tělo je skvěle uzpůsobeno pro život pod zemí a dokáží se extrémně rychle pohybovat dopředu i dozadu. Dospělý jedinec je velký zhruba 10 cm a může mít až 15 mlád'at.

ČESKÉ HERECKÉ OSOBNOSTI

Slávka Budínová

(1924-2002)

Pozornost upoutával její neobvyklý typ.

V ostravském divadle působila takřka tři roky. V roce 1946 nastoupila do souboru pardubického divadla. Vzpomíná si, jak jí herečka Marie Rýdlová kladla na srdce: „A pamatuj si, nikdy nehraj naivky, to bude průšvih. Ty jsi přece charakterní herečka.“ A první role, kterou v Pardubicích hrála, byla naivka. V roce 1950 nastoupila do olomouckého divadla a vydržela tam 10 let. Mnohem zajímavější filmové nabídky přišly až v Praze 1960 v divadle E. F. Buriana. Několikrát se objevila i v kriminálních filmech, jako „*Vražda v hotelu Excelsior*“ (1971), „*Svědectví mrtvých očí*“ (1971) a v dalších.

Největšího úspěchu dosáhla

v komediích. Úspěch u publika měla i její potrhlá hofmistryně Ofka v hudebním filmu „*Noc na Karlštejně*“ (1973), kam ji obsadil Zdeněk Podskalský. Zahrála si maminku J.

Hanzlíka v komedii „*Léto s kovbojem*“ (1976). Její nejslavnější televizní rolí je laskavá a svérázná Valentýna Nedobylová v seriálu „*Sňatky z rozumu*“ (1968), který jí přinesl nebývalou popularitu. Zcela jiný charakter vytvořila v inscenaci „*Mata Hari*“ (1970), kde pozoruhodným způsobem ztvárnila legendární špiónku.

Dále si zahrála v „*Byl jednou jeden dům*“ (1974), „*Žena za pultem*“ (1977) a v mnoha dalších.

Měla v sobě dar předvést před kamerou i na jevišti vášnivé ženství, mateřský cit, frivolnost, stejně jako uměla vystihnout úděl tragicky postižených žen. Herecký útlum přišel v osmdesátých letech, kdy se objevila jen ve třech celovečerních snímcích. Brala to s nadhledem a

prohlásila: „Dospěla jsem do stadia, kdy už nejraději nikam nespěchám. Dobrou filmovou roli bych neodmítla, ale kdo mi ji teď nabídne, když je to problém i hereček o generaci mladších? Ne, nedělám si iluze, současně však doufám.“ V roce 1994 její vitalita zmizela, ve stylově zařízeném domě zůstala sama. Tehdy se pro své okolí uzavřela. Ještě se objevila ve dvou celovečerních filmech – jako domovnice v „*Koljovi*“ (1996) a jednu z hlavních postav vytvořila v „*Dvojroli*“ (1999). Neměla náladu na přátele, uzavírala se do sebe.

V červnu 2000 absolvovala vážnou operaci s následným ozařováním. Sotva se začal její zdravotní stav zlepšovat, přišla díky své naivitě a opakovaným krádežím o majetek v hodnotě několika milionů korun.

VYRAZILI JSME K ZATOPENÉMU LOMU, K MOSTECKÉMU JEZERU

Jakmile nám to situace dovolila, rozjeli jsme se na bezva výlet autobusem do Mostu, počasí nám vyšlo naprosto exkluzivně, občerstvení potěšilo a procházka kolem vody, po tak dlouhé době samých omezení pohladila naši duši. Dozvěděli jsme se, že v budoucnu bude v okolí vznikat ještě kemp, který

rozšíří návštěvnost tohoto místa. Nám se líbilo i bez kempu, pravdou je, že jezero určitě tímto plánem ještě ožije a bude to velmi

pěkné místo k setkávání. Voda je čistá, vhodná ke koupání a z tohoto důvodu zde není povoleno rybaření. Výhled na jezero byl velmi příjemný a nás provázela, i díky slunci skvělá nálada. Určitě to bude chtít někdy zopakovat.

PŘIŠEL NÁM ZAHRÁT HOUSLISTA JAROSLAV SVĚCENÝ

Již patnáctým rokem proběhl v červenci hudební festival v našem městě pod vedením Jaroslava Svěceného. Letos jsme měli tu čest, přivítat ho i v prostorách našeho Domova pro seniory, aby nám osobně zprostředkoval komorní zážitek svého houslového umění. Naše klienty seznámil s různými styly hry na housle, promluvil o historii houslí a

samozřejmě skvěle zahrál.

PROŠLI JSME CHOMUTOVSKÝ ZOO PARK

Zvířátka nikdy nezklamou. Ať jste dospělí nebo děti, vždy si rádi pohladíte poníka nebo se zasmějete při lachtání exhibici. I tentokrát k nám bylo počasí přívětivé a my byli moc rádi, že jsme se mohli zas chvíli svobodně pohybovat. Někdo stihl káfičko nebo oběd v restauraci, další si snědl svou připravenou svačinku třeba při pohledu na Zebra evropského. Každopádně je tento výlet vždy zárukou skvělé relaxace a odpočinku v přírodě. Jezdíme tam pravidelně, pokud situace dovolí a nikdy se nám tato cesta ještě neomrzela.

SEŠLI JSME SE OPĚT V KLUBOVNĚ

Jsme moc rádi, že jsme se mohli vrátit do našich společenských prostor a opět obnovit činnosti, na

které byli naši klienti od pondělí do pátku zvyklí. To kouzlo není jen ve společné práci, ale

v tom, že klienti se na sebe těší, že jejich zábava má určitou pravidelnost a vědí, že je nějaký zítřek, kdy se budou věnovat tomu, co mají rádi bez dalších omezení, jelikož má každý z nich svých vlastních omezení víc než dost, a to věkové a zdravotní. Ráno vstát a po snídani se sejít se svými přáteli, vypít kafičko a společně se zasmát, je věc, kterou nám epidemie na dlouhou dobu vzala. Moc si přejeme, aby byla situace příznivá a nevrátily se vládní zakazy.

Nově používáme interaktivní tabuli pro naše klienty, která je plná různých her na procvičování paměti i jemné motoriky na různých úrovních. Obsahuje také muziku a filmy a našim seniorům je skvělým společníkem v jejich soukromí.

MALOVALI JSME ZNOVU PASTELEM

Výtvarník Pavel Lakomý nás opět mohl navštívit a věnovat se s klienty dalším pěkným obrázkům, které jim dělají stále radost.

OSLAVOVALI JSME JUBILEA KLIENTŮ

V jídelně Domova se sešli všichni klienti, aby hromadně oslavili svoje narozeniny, které měli v roce 2021. Situace nám nedovolila uskutečňovat pravidelné oslavy každý měsíc, jako v minulosti.

DOMÁCÍ LÉKAŘ

ČESNEK, CIBULE A BYLINY, KTERÉ POSÍLÍ VAŠI IMUNITU.

Zázračný česnek – díky obsahu selenu je jedním z největších darů přírodní medicíny. Považuje se za vynikající antivirotikum, pokud vám nevadí, nebojte se ho občas použít ve větší míře. Je vhodné ho používat i preventivně při prvních příznacích chřipky a nachlazení. Při běžné konzumaci rozhodně nehrozí žádné vedlejší účinky.

Obsahuje vše, co lidské tělo potřebuje. Nejlepší užití je samozřejmě v čerstvém stavu, známý je i česnekový olej. Česnek se používal k léčbě mnoha různých nemocí již ve starověku. Má blahodárný vliv na naše tepny, vzpružuje cévy, podporuje funkci mozkové tkáně a srdečního svalu, snižuje krevní tlak a hladinu cholesterolu. Působí jako prevence proti infekčním onemocněním, jedná se o skutečně silné přírodní antibiotikum a také jako střevní desinfekce proti výskytu střevních parazitů. Podporuje správnou funkci ledvin, detoxikuje náš organismus, zbavuje ho těžkých kovů a bojuje proti Alzheimerově chorobě.

Zázvor zabiják bacilů – Termogenní vlastnosti zázvoru vás udrží více v teple, navíc zmírňuje bolest svalů. Díky těmto vlastnostem je stvořen pro podzim. Pro přípravu čaje ho stačí pokrájet, zalít horkou vodou, osladit medem a lék je na světě. Kořen zázvoru se hned po česneku řadí mezi největší zabijáky bacilů. Výborný je zázvorový sirup, který si zvládnete připravit sami. V litru vody svaříte asi půl kila zázvoru a cukru. Dodáte trochu kyseliny citronové, zchladíte a přes cedník nalijete do lahve. Takto připravený sirup lze přidávat do čaje, ale i normálně do vody.

Byliny léčivky – ne vždy slouží byliny jen k dochucování pokrmů, ale můžeme je využít k přírodní léčbě. Připravit si z nich můžeme nejen čaje,

ale i tinktury, kapky či masti, řadu z nich si můžeme navíc od jara do podzimu pěstovat na záhoncích. Nepůvodní choulolistivé druhy vysazujeme do nádob, které s příchodem chladného počasí přemístíme do světlých méně vytápěných prostor. Jednou z nejznámějších léčivek je heřmánek pravý, divizna, dobromysl, dubová kůra, černý bez, echinacea, fenykl, máta, ginko, hluchavka, hloch, řepík, jitrocel, hřebíček,

kafr, řebříček a mnoho dalších.

SPOLEČENSKÉ UDÁLOSTI OBRAZEM

Ukázka výcviku psů

Bazénové dovádění

Relaxace v solné jeskyni

Zastavení v cukrárně

Za kulturou do kina

Oslava 100 let paní Vohánkové

Volíme a rozhodujeme

Sobota s kouzelníkem

Prohlídka zámku Chyšě

Zábava s divadlem Hnedle vedle

Ochutnávka v pivovaru Chyšě

Zmrzlina až na pokoj

S flašinetem za našimi klienty

Oslava 100 let paní Koubkové

Vánoční nadílka

Štědrovečerní večeře

Silvestrovský večer

AKTIVNÍ STÁŘÍ JE NAŠIM CÍLEM

Připravujeme pro Vás

MASOPUST

MDŽ

ČARODĚJNICKÝ REJ

NÁVŠTĚVA NOVÉHO KULTURNÍHO CENTRA

KURZY MALOVÁNÍ S VÝTVARNÍKEM P.LAKOMÝM

NÁVŠTĚVA KINA EGERIE

... a mnoho dalšího

Vydává: Městský ústav sociálních služeb Klášterec nad Ohří, Lípová 545

Schvaluje: Ing. Mgr. Miroslava Lizáková, MBA, ředitelka MÚSS

Korektura: Bc. Jana Šupová, DiS., manažer kvality

Zpracovala: Ivona Koudelková, pracovník v soc. službách ve volnočasovém úseku

Web: www.mussklasterec.cz

Facebook: mussklasterec

POUŽITÁ LITERATURA

Wikipedie

KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ – přehled dějin města a okolí, Z. Vachata (1997) www.sokujiciplaneta.cz, MISTŘI MALÝCH ROLÍ – Robert Rohál 2005

